

безчестенъ стълпъ. Зеръ мислете, Донъ Алфонсе, че може да ся търпи това? По обычямъ да умрѣ на единъ пѣтъ подъ мечъ-тъ нежеди на хылядо пѣ-ти подъ утровителны присмѣвки и просташки вшутяванія. За Бога, господине, отнасіѣтъ ся безобразно съ мене жители-тъ на господарството ви! Вы ся показвате милостивъ, не глѣдате да забраните тѣзи безчинія и тѣ непрѣставатъ нѣ засрамяватъ жена ви всѣкы день съ новы подигравкы. Прѣдизвѣстявамъ ви, господине Херцоге, искамъ свѣтло удовлетвореніе за докачваніе-то на честь-тъ ми. Пригответе ся. Важно е това приключеніе, разбирате ли? Зеръ мислете че въ този свѣтъ нѣма никой отъ кого да желяѣ почетъ и че можете да не бждете мой кавалеръ. Не, не, милостивый господа-рю; мжкъ-тъ е длженъ да защищава женъ-тъ си, да ѣ помага. Надѣвамъ ся и изъ въ това. Всѣкы день новы присмѣхы, а вы ся приструвате че не знаете ужъ нищо. Този калъ съ кого-то ми покривать не окалва ли и васъ, Донъ Алфонсе? Въ пме-то на дума-та ми, разярете ся и вы малко, да ва видѣѣ единъ пѣтъ въ животъ-тъ си че ся сърдете заради мене. Казвате по нѣкога че ма обичаге; обичаге като е тѣй и славж-тъ ми. Завиждате ми? Завиждайте си тогыва и прочуваніе-то. Зеръ ма забравяте вече, и оставяте да обезчестяватъ тѣзи, коя-то съ зестра-та си удвой притежяванія-та ви; която ви донесе не само златный тріандафилъ и благословія-та на Святый Отець, нѣ това кое-то държи по-вече мѣсто възъ пространство-то на свѣтъ-тъ, Сіенъ Римини, Цезена, Сполетгъ и